

פרשת שופטים

"ויספו השוטרים לדבר אל העם ואמרו- מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו" (דברים כ', ח').
 כמות החיילים חשובה מאד במלחמה, אך חשובה עוד יותר היא איכותם ואמונתם בצדקת הדרך.

בתחילה משכנעים השוטרים את אלו שלכאורה באמתחתם 'סיבה טובה' שלא לצאת לקרב, אך מטרתם האמיתית של השוטרים היא, להגיע בעיקר לאלו העלולים לטעת דמורליזציה מתוך מניעים אישיים, ולפורר את הצבא מבפנים.

(עיון בפרשת השבוע)

שיעור פרשת השבוע: כנרת סמואל

ימי החול		שבת	
5.24	זמן תפילין /טלית	18.55	הדלקת נרות
9.28	סוף זמן ק"ש	19.05	מנחה א' 14.00 ב' 19.05
19.08←19.12	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
18.55	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.30	צאת הכוכבים	17.55, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
		18.15	שיעור הרב ארי
7.30	שחרית נוער בבית הספר (החדש)	19.50	צאת השבת

אחות תורנית- הילרי יום טוב

שבת
שלום

סליחה, איך (לא) מטייע אציר מקלטה?

בפרשת השבוע מתארת התורה את מנוסתו של הרוצח בשוגג לאחת מערי המקלט. מנוסה זו נועדה להציל אותו מפגיעה של גואל הדם, קרוב משפחתו של הנרצח. זו התכלית הברורה והמפורשת בפסוקים להקמתן של ערי המקלט (דברים יט, ו-ז): 'וְיִרְדְּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הַרְצָח כִּי יִחַס לְבָבוֹ וְהִשְׁיגוֹ כִּי יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ וְהִפְּחוּ נַפְשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפָּט מִנֹּת כִּי לֹא שָׁנָא הוּא לֹא מִתְמוֹל שְׁלֹשׁוֹם. עַל כֵּן אֶנְכִי מִצְוֶנְךָ לֵאמֹר שְׁלֹשׁ עָרִים תִּבְדְּלֵל לָךְ. כְּלוּמַר, מְכִיוּן שֶׁהַרְצַח לֹא הִתְבַצַּע עַל רִקַּע שֶׁל שְׁנָאָה מוֹקְדָמַת אֵלֶּא הִתְרַחַשׁ בְּאַקְרָא, עֲלִינוּ לְשִׁמּוֹר עַל נַפְשׁוֹ שֶׁל הַרוֹצֵחַ מִפְּנֵי לִיבּוֹ הַחֵם שֶׁל גּוֹאֵל הַדָּם שֶׁעֲלוּל לְהִרוּג אֶת הַרוֹצֵחַ בְּשׁוּגַג שְׁלֹא בְּצַדֵּק. הַכִּנֵּת תִּשְׁתִּית רַחֲבָה בְּפִרְסָה אֲרִצִּית שֶׁל עֵרִי מִקְלֵט וְשִׁלוּט רֵאוּי שִׁיקְלוּ עַל הַנֶּסֶם לְמִצּוֹא אֶת עֵרִי הַמִּקְלֵט הַקְּרוּבָה, עֲשׂוּיִים לְשֵׁרֵת גַּם הֵם מִטְרָה זֶה. כַּךְ דְּרָשׁוּ חַז"ל אֶת הַפְּסוּק (יט, ג): 'וְתִכְיִן לְךָ הַדֶּרֶךְ וְשִׁלְשֶׁת אֶת גְּבוּל אֲרָצְךָ' (מסכת מכות דף ט ע"ב - י ע"ב):

וְשִׁלְשֶׁת - שִׁיחַו מְשׁוּלְשִׁין, שִׁיחַו מְדָרוּם לְחַבְרוּן כְּמַחְבְּרוּן לְשַׁכֵּם, וּמַחְבְּרוּן לְשַׁכֵּם כְּמַשְׁכֵּם לְקֹדֶשׁ, וּמַשְׁכֵּם לְקֹדֶשׁ כְּמַקְדָּשׁ לְצַפּוֹן.

'מקלט' היה כתוב על פרשת דרכים (רש"י): בכל מקום שהיו שני דרכים מפוצלים אחד פונה לעיר מקלט היה עץ תקוע באותו דרך וכתוב בו (מקלט), כדי שיכיר הרוצח ויפנה לשם. אמר רב כהנא: מאי קרא? (דברים י"ט) 'תִּכְיִן לְךָ הַדֶּרֶךְ' - עשה [לך] הכנה לדרך.

מייד לאחר סוגיות הלכתיות אלו, מביאה הגמרא במסכת מכות את הדרשה האגדית הבאה:

מִן הַתּוֹרָה וּמִן הַנְּבִיאִים וּמִן הַכְּתוּבִים - **בְּדֶרֶךְ שֵׁאֲדָם רוּצָה לִילֵךְ בַּהּ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ.** מִן הַתּוֹרָה, דְּכַתִּיב: (בְּמִדְבָר כ"ב) 'לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם', וְכַתִּיב: (בְּמִדְבָר כ"ב) 'קוּם לְךָ אֲתָם'; מִן הַנְּבִיאִים, דְּכַתִּיב: (ישעיהו מ"ח) 'אֲנִי ה' אֶ-לֹהֶיךָ מְלַמֶּדְךָ לְהוֹעִיל מְדָרֶיכָךְ בְּדֶרֶךְ תֵּלֵךְ'; מִן הַכְּתוּבִים, דְּכַתִּיב: (משלי ג') 'אִם לִלְצִים הוּא יִלְיָץ וְלַעֲנֻיִים יִתֵּן חַן'.

כל הלומד סוגיה זו יתמה מייד על הקשר בין נושא זה לסוגיית בריחת הרוצח בשוגג לעיר המקלט. נכון, פעמים רבות מילה אחת מספיקה לגמרא כדי להפליג מנושא לנושא, והמילה 'דרך' יכולה להוות בסיס ראוי לכך. אך נדמה כי יש כאן חיבור מהותי יותר בין הסוגיה ההלכתית לדרשה האגדית. ראינו שהתורה חפצה בהצלתו של הרוצח בשוגג מפני גואל הדם, אבל האם אין שום אחריות הרובצת לפתחו של הרוצח בשוגג? מקריאת הפסוקים יכול הרוצח לחשוב בליבו שהוא הדמות הטרגית והמסכנה בכל הסיפור. עליו לשבת כלוא בתוך עיר אחת ולא לצאת ממנה כדי שלא ייפגע! מדוע לא יישב גואל הדם בבית הכלא על ניסיון לרצח של אדם חף מפשע? האם זו הדרך להתמודד עם עבריינים? כנגד מחשבות אלו מביאה הגמרא את דברי האגדה 'בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו'. אמנם לא הייתה בליבו של הרוצח בשוגג כוונה להרוג, אבל לא בחינם בא מעשה זה לידו. על כתפיו מונחת אחריות על מותו של אדם בגלל חוסר זהירות מספקת. לו היית בוחר ללכת **בדרך אחרת** (לא בהכרח 'דרך' במשמעות של שביל ומסלול, אלא במשמעות של כיוון ומגמה). אם לפני שהיה יוצא לחטוב עצים ביער היה שם לב יותר למעשיו ובודק כראוי את חיבור הגרזן לקת (פס' ה) התוצאה הנוראית היתה נמנעת. בישיבתו בעיר המקלט שומרת התורה על גופו של הרוצח בשוגג, אך בד בבד גם מענישה אותו על בחירתו ללכת בדרך שאינה ראויה.

בשבוע הקודם שמענו על פגיעה של יהודים (כנראה) פורעי חוק במשפחה ערבית שנסעה בכבישי גוש עציון. אירוע זה איננו קשור לסוגיית ערי המקלט אלא לסוגיית רוצח במזיד, על כך אומרת התורה בחתימת פרשיית ערי המקלט בספר במדבר (במדבר לה, לג-לד):

וְלֹא תִחַנְיֵפוּ אֶת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם בָּהּ כִּי הִדֵּם הוּא יִחַנְיֶיף אֶת הָאֶרֶץ וְלֹאֲרָץ לֹא יִכַּפֵּר לְדָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ בָּהּ כִּי אִם בְּדָם שֹׁכֵר. וְלֹא תִטְמֵא אֶת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שׂוֹכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי ה' שׂוֹכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

אחיזה במעשי רצח של חפים מפשע מטמאת את הארץ. דווקא ההימנעות וההתרחקות ממעשים טמאים אלו יעמיקו את אחיזתנו בארץ ישראל כפי שמבטיחה התורה.

הרב ארי סט

אסיפת חברים

במוצאי שבת פרשת שופטים (25.8.12) בשעה 21:30 ובה שני סעיפים:

1. דוח 'תקציב קהילה', חצי שנתי- תכנית מול ביצוע.

2. דוח 'משקי', חצי שנתי- תכנית מול ביצוע.

הציבור מוזמן בהמוניו!

בוקי

נר זיכרון:

ח' אלול- יום פטירתה של בתנו לאה ברטוב (זיוון) ז"ל (תשס"ה)

ט' אלול – יום פטירתה של חברתנו ציפ ברט ז"ל (תשנ"ח)

הפואז'נה –

ביום חמישי שעבר- הפיקה ועדת תרבות ערב מושקע על הדשא שליד הבריכה – קרנבל של ממש. אכלנו פלאפל בלתי נשכח, מבית היוצר של משפחת גולן לדורותיה כשמוסיקה ברזילאית מתנגנת ברקע לקראת המופע. אפרים המציא 'נוסחה סודית' לכדורי פלאפל מתפצצים בפה, המטוגנים היטב מבחוץ, ורכים ונימוחים מבפנים. מי שטעם לא התאכזב. התורים למנה הנכספת רק הגבירו את התיאבון, ולאחר שיצאנו כשתאוותנו בידינו, אנו ממתינים בקוצר רוח לסיבוב הבא..

מופע הקפוארה בשילוב הילדים הקפיץ את הקהל ובמהלכו חזינו בברזילאים אמיתיים מבצעים פעלולים שרק ילידי האמזונאס מסוגלים להם. במופע האש, כשעברו לתלבושתם המסורתית, קרי, חצאיות מקש וצבעי מלחמה- נראו ממש כמתוך סצנה הלקוחה מ"נשיונל ג'אוגרפיק" במסע למעמקי הגיונגל. שוב, יישר כוח למארגנים.

ביום ששי בבוקר – נערך סיבוב הסברה נוסף בנושא הצמיחה הדמוגרפית. הפעם, הגיעו הנקלטים ואף נשמע קולם ברב שיח עם שאר החברים, ממש כמו השיחות והבירורים שתיאר חיים אפשטיין בעלון הקודם בראשית ימי הקיבוץ בבחינת "חדש ימינו כקדם..". אלא, שלנושא ההסברה כמעט ולא נותר זמן. לאלו שפספסו- מועד ב' ייערך ביום שני הקרוב במועדון לחבר בשעה 20.15.

בשבת- עלו לתורה **שלושה!** חתנים, מתוכם שני כוהנים, ממגוון הסגנונות והרבדים שבחברה הישראלית. אלי קראוס, גבאי רב ניסיון, מעריך שכנראה נשבר 'שיא גינס' בתחום הזה.

ביום ראשון לפנות ערב – ארגנה לנו חמי טיול עששיות לכיוון צובא, אליו יצאו נשים גברים ובעיקר טף. העששיות המודרניות- היו בעצם.. פנסים מעוצבים. בדרך ביקרו המטיילים בנקבה הרודיאנית יפהפייה וסיימו בתצפית מהר צובא. מטעי התפוחים והאגסים, ודו שיח של יללות בין הילדים לבין התנים, הנעימו את ההליכה.

ביום שני- נערכנו לתרומת דם. צוות מד"א שהגיע באיחור קל התקשה למצוא קהל תורמים כפי שציפה. נראה שיש צורך אמיתי, להזרים דם חדש למערכת.

באותו הערב, תפסה המשטרה את 'הנהג הדורס' מנתניה. היה זה מבצע 'הרואי' שהצטלם יפה ושוודר ב 'פריים טיים' על מזבח הרייטינג. מדוע לא נשלל לצמיתות רשיונו של עברייך, שבעבר התנהל נגדו מרדף, לאחר שפרץ מחסום משטרה תוך המלטות במהירות 180 קמ"ש, וסיכן את חיי השוטרים?? אולי מידת סלחנות זו, היא שהובילה למותן של שלוש הנשים, בבחינת שחרור 'שור מועד' ברשות הרבים? "כל המרחם על אכזרים.."

ולסיום פניה לקוראים/כותבים- מטרתו העיקרית של העלון היא לספק מידע על הנעשה בקיבוץ. מרכזי ועדות- קליטה, חינוך וכו'. מרכזי פרויקטים-משפחתון, צבר, נוער וכו', ושאר בעלי תפקידים – חשוב ורצוי לשתף את הציבור בנעשה בגזרתכם. רק מידע ממקור ראשון, אמין ומדויק, יכול לספק את זכות הציבור לדעת. גם חברים המעוניינים לשתף את הציבור באירועים כגון: בר מצווה, חתונה או להבדיל..אזכרה, נדרשים להעביר את המידע בצורה מסודרת ובתיאום טלפוני. יש להעביר את החומר קרוב ככל שניתן, לתחילת השבוע.

יו"ר קי"מאן

צ'ל קליטה והתנהלות

ראשית ברצוני להביע את הערכתי לחברים שמשקיעים הרבה זמן, מחשבה, רצון טוב, אחריות והוגנות ביחס לשינויים בהווה ובעתיד ואני תפילה שיביאו אותנו לחוף מבטחים.

כיוון שאנחנו נמצאים בתהליך שינויים אנחנו צריכים מדי פעם להסתכל לאחור ולבחון האם ההחלטות שקיבלנו מובנות לציבור, האם לא חלו שינויים בהבנתם. נראה לי, שלא תמיד צריכים להצהיר שעל החלטות שהתקבלו בעבר לא ניתן לערער עליהן. הרי כולנו מעוניינים בסופו של דבר בהצלחת התהליך.

קליטה – באסיפה בה הובא לדיון נושא החברות – היה מובן לחברים כי באים לדון במהות החברות. אולם באסיפה התברר כי הכוונה להחליט כי בסעד יהיה מעמד אחד בלבד – **חברות!** וזה כבר נושא אחר. שהרי לפני שנים רבות הוחלט בשל המצב הדמוגרפי על קבלת תושבים לשורותינו, ואף יצאנו נשכרים מהחלטה זו. במשך השנים היו ניסיונות לקלוט חלק מהתושבים ולהציע להם לשנות את מעמדם לחברים. כיוון שידענו על תהליך השינויים המתקרב, לא יכולנו להגדיר ולהציג מה יידרש מחבר בעידן החדש לפיכך החלטנו להמתין עד שהתמונה תתבהר. חלפו השנים, התושבים השתמשו בקיבוץ והם בשר משרנו. ("ומבשרך לא תתעלם"). אנחנו צריכים לעשות כל מאמץ כדי שישתלבו בתוכנו ויתקבלו לחברות בפרק זמן של שנתיים שלוש ללא לחץ! לגבי הגרעין המשימתי, שבאו למטרת קליטה. לשמחתי הרבה, הגיעו אלינו משפחות טובות שנשמח לקלוט אותן לשורותינו. היום, כאשר אנו יודעים את הכיוון של החברות, ראוי שנעשה מאמצים לקלטם בפרק זמן של שנתיים. חשוב מאוד להשקיע בקליטת בנים הנמצאים בצבא וכן במשפחות צעירות שעדיין לא החליטו על עתידם ורוצות לבדוק אם מתאים להם לחבור לסעד.

מס איזון – בהצעה שהובאה לאסיפה. הודגש כי המטרה היא להוריד את אחוז מס האיזון מעבר לתמ"ס הנגבה מהחברים. לדעתי, הכיוון צריך להיות שונה. מעבר לתמ"ס צריכה להיות מדרגה של 2000-3000 ₪ שתהיה פטורה ממס לכל הציבור. ומעבר לסכום זה, ייקבעו מדרגות מיסוי לפי צרכי הקהילה. בהחלטה כזאת הפער בין החברים יוקטן ולא יוגדל כמו בהצעה שהובאה בפנינו. להזכירכם כי לפני שלוש שנים כל החברים קיבלו תקציבים שווים. חשוב לציין כי היום אין כל מגמה ועידוד להעסיק חברות וחברים שיצאו לפנסיה. התמורה נמוכה מאד! מדוע?

שיוך דירות – בעתיד הקרוב ירצו לממש את ההחלטה על שיוך דירות. וישנה ועדה העוסקת בכך במרץ. לדעתי, הכיוון צריך להיות שיוך דירות וירטואלי, שפירושו: כל החברים הותיקים יזוכו באופן שווה על דירתם. חברים ששיפצו את דירתם יתוגמלו בהתאם על פי הערכת שמאי. בהחלטה זו יש משום פישוט התהליך, והגינות מבחינת המשפחות. לא צריך לסמן ולמדוד שטחים ולהשקיע עשרות אלפי שקלים בתכנון, ובעיקר **יש למנוע חיכוך מיותר בין החברים הגרים בשכנות**. ממילא אין שוויה של דירה קיצונית כדירה אמצעית, ודירה באזור מסוים כדירה באזור אחר, ובית דו-משפחתי כבית של 4 משפחות. במידה וחבר ירצה לממש את זכותו, מכירת הדירה תהיה על ידי הקיבוץ לחבר חדש שיתקבל וירצה לגור בה. כל דרך אחרת תהיה מסורבלת יותר ופחות צודקת!

לקראת 'סוף מרוץ ההתפקדות' - כתבה תרצה אורן שיר חינני במטרה לעורר את הנרדמים לתשובה - כשופר בחודש אלול.

טופס השפעה

שמונים וחמישה טפסי התפקדות ל"בית היהודי"
יצאו בשלום וכבר הגיעו לנחמיה, מזכ"ל הקיבוץ הדתי,
מיד ניכרת השפעתנו במפד"ל הישנה / חדשה
וזו באמת אינפורמציה משמעותית ומרעישת!
כי נוכל להצביע ולבחור בין בנט, הרשקוביץ ואורלב,
ולדרג את מועמדי המפלגה משולי מועלם עד מוטי יוגב.
אך מה יעשה מי שחפץ בהשפעה וטופס טרם מילא?
בשירות ישיר יוכל לקבל טופס אם רק יאמר מילה.
ומה יעשה מי שטופס ברשותו ועדין לא החזירו אליו?
מיד עם צאת השבת ימלא ויעביר לת.ד. שלי ובזאת די.

תודה על שיתוף הפעולה,
עד עתה היא הייתה מעולה,
מי שזקוק לסיוע במילוי טפסים
מי שמעוניין בהסבר כיצד זאת עושים,
מוזמן ליצור אתי קשר בהקדם
לפני שהמפקד יסתיים.

תרצה אורן

צרכי המשפחות "הרוכות ילדים"

המעוניינים לתרום: בגדי ילדים, צעצועים ומשחקים, המתאימים לילדים מגיל חצי שנה ועד גיל 12 -
מוזמנים להתקשר ולתאם איסוף עם: מוריס (מתקן האופניים) בטל' 0522626429.
מדובר בארגון העוזר למשפחות נזקקות ומנוהל שנים רבות על ידי אשתו- תמי.

כל תרומה תתקבל בברכה!

אסיבת ראש חודש אלוף לוותיקים

נושא המסיבה שנערכה ביום ב' השבוע היה: ביה"ס שלנו- "דעת".

יחזקאל סיפר על השיקולים השונים שהביאו להחלטה לבנות בית ספר חדש וממוגן כולו, ועל תהליכי הבנייה. ביה"ס נחשב ל'דור 3' - כלומר בעל טכנולוגיה מתקדמת, ומערכות תקשוב בכל כיתה.

רונית ברט סיפרה על 'פרוייקט פילדלפיה'- בו יוצרים תלמידי ביה"ס קשר עם ילדים בכיתה המקבילה בבית ספר יהודי בפילדלפיה, באמצעות המחשב. הדבר משפר את השליטה בשפה ויוצר הכרויות חדשות.

היה זה אחה"צ מעניין שפתח צוהר לנושא כל כך חשוב.

1. ותיקים

גזור ושמור (מומלץ על המקרר)

שעות רחצה בבריכה עם סיום החופש הגדול

יום ו'	ימים: ב'-ד'	ימים: א'-ג'-ה'
שחיינים 6.45-8.30	שחיינים 6.45-8.30	שחיינים 6.45-8.30
נשים 13.00-14.15	משפחות 14.00-17.00	נשים 14.00-15.00
גברים 14.15-15.30	נשים 17.00-18.00	גברים 15.00-16.00
משפחות 15.30-18.00	גברים 18.00-19.00	משפחות 16.00-18.00
		שחיינים 18.00-19.00

הערות:

החל מהשבוע לא תהיה רחצה לילית.

על המארחים להיות צמודים לאורחיהם.

א'ק צובר'ט מקיבוץ זיקיט de ה"נואר הצעיר", לקיבוץ הדתי סעד.

את ילדותי ונעורי עברתי במושבה (לשעבר) רחובות, והייתי חניכה בקן השומר-הצעיר ברחובות. לקראת הגיוס לצבא התקיימה מסורת של 'בירורים' על מנת לקבל את 'סמלי בוגרים' שאפיינו כל שכבה שהגיעה לבגרות, ועיטרו את חזם של הראויים לכך. כפי שלמדנו ממורת הדרך שלנו, בריה"מ, כל אחד מאתנו השתפך בביקורת עצמית ואח"כ "זכה" לקבל ביקורת מהסובבים. רק מי שעמד בכל הבירורים האלה, יצא מהם איך שהוא בשלום, ונשבע ללכת להגשים בקיבוץ-זכה לקבל את הסמל היקר הזה (למעוניינים לצפות בפלא- נמצא אצלי עד היום "סמל הבוגרים").

כאשר מת סטלין, "שמש העמים", היינו כולנו שרויים באבל איום ונורא. בני משפחתי חיפשו אותי, ומצאו אותי לבסוף יושבת בקרן רחוב ומבכה את סטלין מרות.

לפני שיצאנו לנח"ל "בילינו" שלושה חודשים בקיבוץ רשפים. ציפורה בן-שלום הייתה סדרנית העבודה של הקיבוץ ואני של הגרעין, ונקשרו בינינו קשרים הדוקים, שנשמרו בכל תקופות חיינו. ולאחר הנחל הגענו להגשמה והשלמה בקיבוץ זיקים.

בין צפורה וחיים נטוו גם כן קשרים, כאשר צפורה ושני ילדיה הקטנים עברו להתגורר בסעד, (ישראל-סוקו נשאר ברשפים) וחיים שנפגש עם צפורה בימי עיון של הנוטעים, עזר מאוד לצפורה לטפל בבן הצעיר הושע. צפורה לקחה על עצמה פרויקט – לשדך ביני ובין חיים, ושלושה ימים לפני שיצאתי בשליחות של התנועה להולנד, נפגש עימי חיים והציע לי חברות, וכשהעמדתי אותו על כך שאני יוצאת עתה לחו"ל למשך שנתיים, אמר – "אין דבר, נכתב ונשמור על קשר".

בהולנד נקשרו ביני ובין השליחים של בני-עקיבא: ישראל ושרה שריר, קשרים טובים והייתי אצלם בת בית. כשיעקב דרורי ז"ל, שהיה מזכיר בני-עקיבא, בא לפגוש את שליחי התנועה בהולנד הוא פגש אותי בביתם. כשביקשתי ממנו לשלוח ד"ש לחיים, הוא מיד יצא מגדרו ותאר בפני, עד כמה חיים הוא בחור נפלא – ממש כליל המעלות, וגם רווק....

עברו השנתיים. קיוויתי עדיין, שחיים יעבור לזיקים. לבסוף הבנתי שלא נותרה לי ברירה – חיים לא יכול לחיות בקיבוץ שמחלל שבת, אין בו אוכל כשר ובית-כנסת, ועלי להשלים עם הגזירה ולעבור לקיבוץ שלו, קיבוץ סעד. באותה תקופה היינו אנטי-דתיים – להכעיס. בחתונתי הופיעו חבריי בגילוי ראש והחברים בסעד רדפו אותם שלא ייכנסו כך לחתונה, ללא הועיל.

וכדי לזרות מלח על קשיי – הופיעו בחתונתי שרה המל ז"ל ויוסף כרמון יבדל"א במערכון, שבו אני כועסת על חיים מדוע איחר לפגישה, וכשהוא טוען שהיה צריך להתפלל "מעריב", אני שואלת אותו מדוע לא עשה זאת בבוקר... כמובן שמאוד נעלבתי...

אף לי הייתה זו שנה מאוד קשה, והייתי יושבת בארוחות הצהריים ופורשת על השולחן את עתון "על המשמר", להכעיס. השבתות במיוחד היו לי קשות מאד, אחרי שהתרגלתי לעבוד או לנסוע בהן לטיולים ולבילויים.

ואז, כמו מים שחודרים לאט לאט וממיסים את האבן חדרו אליי הדברים. וזו הייתה ההתחלה: בימי ששי הקצרים של החורף, כולם עובדים בכל כוחם כדי להספיק לגמור את ההכנות לשבת – ואז יורדת לה שבת המלכה בכל הדרה, ואופפת את הבית ברוח של שלוה ומרגוע, ואז נשכחים כל ימות החול והבית מתמלא בעונג שבת, ואני מרגישה כמו בת המלכה שניצבת לקבל את פניה.

גם חבריי בזיקים עברו כברת דרך. מהתנגדות לטקס הדתי של החתונה- היו מקיימים את החופות באשקלון היות ובקיבוץ נאסרו טקסים דתיים - את בניהם השיאו תחת חופה כדת וכדין, שאותה ערך תמיד נתן קאופמן ז"ל בטוב טעם ובהומור. הוא נהג לבקש מהם בקשה אחת – שישלחו לו את התמונות של הילדים שיוולדו להם- והם נהגו למלא את בקשתו...

לחדווה ויהודה אף אחי
מלא טוב להולדת הנין
נכד לאודי ז"ל ואתי תבדל"א- ליכט
בן לאביטל וליהונתן שטרית

"אימכרית אולן" או "אצא אכרית אף הדשא"

בערב הקיץ שהתרחש בבריכת השחייה, בין ילדים רטובים ושמחים ובין תיפוף התופים של הקפוארה, בלטו בני משפחת גולן לדורותיהם בסוכת האוכל.

אימפרית גולן הציעה לנו פלאפל טעים (עם התוספות) וגם לחמניה עם נקניקיה להשביע את רעבוננו. כאשר עמדתי בתור לאוכל – ראיתי את עבודת הצוות המופלאה של כל הגולנים. המשפחות התאחדו יחד והביאו משהו אחר, משמח לבב. לכל אחד היה תפקיד בארגון ובהגשה של הפלאפל והלחמניות. פשוט נהניתי לראות את המשפחה מלוכדת במשימה. יישר כוח לכם! (אגב הלחמניה היתה מצויינת!!!).

דרכה רולמן

מנהרת הזמן-

תקציר העלילה: בעלון משנת 1984 (שנמצא במקרה..) מעלה שרה המל את מורת רוחה מהרגלי המוסיקה החדשים שמאמץ הדור הצעיר בנהייתו לכיוון השירים הלועזיים. דליה דן עונה לה כי גם השירים העבריים 'העכשוויים' אינם 'תפארת היצירה' ויש לשקול כל מוסיקה על פי טיבה. בכתבה זו עונה כרמלה קום לשתייהן ומוסיפה ריאיון עם הילדים.

חוזרים 28 שנה לאחור – החזיקו חזק.

שרה המל העלתה בעיה, שמעסיקה זה מכבר את אנשי החינוך המוזיקלי בארץ ואצלנו, והיא: השפעת אמצעי התקשורת על טעמו המוזיקלי של הנוער.

בסעד, עדים אנו לתהליך חוזר ונשנה – (אם כי לא במידה שווה בכל קבוצה) – שילדים שספגו מוסיקה אמנותית ועממית ונהנו ממנה, נסחפים – בהגיעם לגיל מסוים (10-11) בנחשולי הפופ והדיסקו, סוגדים למצעדי הפזמונים, ו"עוד להיט", ומהווים בלהיטותם זו דוגמא לאחיהם הצעירים.

נשאלת השאלה: מה עושים?

האם אנחנו בסעד יכולים להתמודד עם הבעיה?

הפניתי את השאלה לחובבי מוזיקה טובה (עדיין) מכיתה ג', ונראה לי שיש מה ללמוד מתגובותיהם.

רוני (צור) – יכולים לשמוע מוזיקות כאלה, אבל גם שירים של ישראל ושירים ישנים.

רקפת (כהן) – לדעתי הם יכולים לשמוע מוזיקה רועשת אבל פחות, כדי שלא יתרגלו רק לזה, ולא יפריעו לשכנים.

הראל (דן) – אם שומעים יותר מדי מוזיקה רועשת ורוצים אח"כ לחזור לנעמי שמר קשה, כי התרגלו יותר מדי לרעש.

עפרה (לנדאו) – יכולים לשמוע אבל לא להשתולל.

שי (קראוס) – לא צריך לשמוע בכלל מוזיקה כזאת! רק מוזיקה טובה.

אבנר (בן נון) – שי לא צודק! צריך לשמוע מוזיקה כזאת וגם אחרת, וגם צריך ללמד מוזיקה רועשת בביה"ס.

רבקי(אלברט) וסמדר (פולק) – צריך לשמוע קצת ובשקט, שגם המטפלות יוכלו לשמוע מה שהן אוהבות.

נגה (קופולוביץ') – אם ישמעו כל הזמן, רק מוזיקה כזאת – ישכחו את השירים של ישראל.

אמנון(גל) – צריך לשמוע מוסיקה קלאסית, קצת פופ ושירים עבריים ולא בקולי קולות.

אלישע(יקותיאל), טל(רוזנמן), עידו(כרמון) ואבי(אייל) – יכולים לשמוע קצת מזה, וקצת מזה.

קובי(רוזמן) – אפשר לשמוע, אבל בשקט, אני אוהב יותר את הקלאסי, כמו "חלום ליל קיץ", "קרנבל החיות", "מחול המוות" ושירים עבריים.

אילת(קופולוביץ') – יש ילדים שרוצים לשמוע מוסיקה קלה, והחברים שלהם צוחקים עליהם ומגבירים את הרעש.

יואב(בן נון) – לפי דעתי יכולים לקנות טייפ קטן עם אזניות, ואז יוכלו לשמוע מה שרוצים בלי להפריע לאחרים.

רותי(דדון) – אלה שרוצים רעש, צריכים להתחשב בילדים אחרים שלא רוצים, וזה משפיע עליהם, ואם הילדים לא מוכנים להתחשב, אז ההורים צריכים קצת לטפל בזה, ולא לקנות להם טייפ, וגם המטפלת צריכה לעזור.

בסוף הדיון הפעלתי את גל ג' במלוא העוצמה (כנהוג וכמקובל) ובתגובה ספונטנית – כולם אטמו את אוזניהם. דברי הילדים חיזקו את דעתי, שיש להמשיך להשמיע מוזיקה איכותית בגיל הרך ובביה"ס בתקווה שהגרעין שייזרע, ינבוט ביום מן הימים, כפי שזה בא לידי ביטוי בשירה הנפלא של פניה ברגשטיין "ניגונים".

עתה הם שולחים
פארות בדמי
שורשיהם בעורקי שלובים
בדופקי ניעורים ושבים...

שתלתם ניגונים בי אמי ואבי
ניגונים מזמורים שכוחים.
גרעינים גרעינים נשאם לבבי
עתה הם עולים וצומחים.

אפראה ואניסיט דדון ואכל האספחה
מלא טוב לבת האצוה של הנכדה
אביה
בתם של מ'רבה ודני

קייטנת נכדיט

האירוע המיוחד עבורי בחופש הגדול היה קייטנת הנכדים שקיבוץ סעד מארגן מידי שנה לבוגרי כיתות ו'. האמת שחיכיתי בכליון עיניים לקייטנה זו, כי שמעתי עליה מהנכדים שהשתתפו בשנים קודמות. עבר עלי שבוע מדהים, מיוחד וערכי וזאת תודות למרכזת חגית, לבעלה התומך מנחם, ולצוות המדריכים: מור, דור, ינאי ומעיין, שטיפלו בנו במסירות ובאהבה ודאגו למלא את זמננו בחוויות לרוב.

הטיול למצפה רמון ובמיוחד הקטע של הג'יפים היה השיא של הקייטנה.

נהניתי להכיר חברות חדשות ולהרגיש שגם סבי וסבתי נרתמים להעניק לי בשבוע זה. ברצוני להודות לכל המארגנים שהשקיעו בנו בשבוע זה.

כל הכבוד!

פקד אפר'ט
(נכדתם של מרה ומאחה)

נוסחיה לא רלוונטית

לאחרונה נחשפים אנו יותר ויותר לפניות חוזרות ונשנות לקראת ההיערכויות של המפלגות השונות לקראת הבחירות הממשמששות ובאות בעתיד הקרוב. יותר ויותר שומעים אנו את הפונים אלינו לחזור ל"כור מחצבתנו" ושוב להתפקד ולתת אמוננו ברשימת ה"בית היהודי"(המפד"ל לשעבר) והנימוקים..... אותם אלו שדגלנו בהם בעבר. גם ב"עלים" קראנו פניות המחזקות מגמה זו.

קראתי בשבת האחרונה פנייתו והסבריו של אחד מבחירי ה"הבית היהודי" והאמת..... התאכזבתי.

מבלי להרחיב הדיבור ולהתפלמס עם הדעה הכיתתית המצומצמת, אשר לעניות דעתי, אם חפצי חיים אנו ובשורה מחודשת בפינו ואין אנו מפטירין כאשתקד, אז מן הדין לנטוש הדרך שבה בחרה מפלגה זו בעשור האחרון שהביאה להצטמקות ולנטישת רבים מבחוריה הפוטנציאליים האפשריים לטובת מפלגות קרובות מתחרות.

על "הבית היהודי", לצאת מהמקובעות המסורתית שבה, לפתוח שורות לצבורים הרואים כמוה עין בעין את השאלות המרכזיות עליהן רצוי וחשוב להיאבק בתחומי חיינו החיוניים. היום הרשימה המצומצמת נטולת השפעה באותן שאלות קרדינאליות העומדות בפני מדינתנו בכל המרחב האפשרי של תחומי חיינו במדינתנו המחודשת.

וגם היום, נוכח המציאות המשתנה, פונה אלינו זבולון אורלב ממנהיגי ה"הבית היהודי", בגליון "שבת בשבתו" לפרשת ראה, וקורא "לא להוריד הכיפה". לשון אחרת-לא לפתוח שורות ולהרחיב ההשפעה ולא לצרף למחנה התומכים המזדהים עם השקפת עולמנו, אוכלוסיות ומגזרים הקרובים בהשקפת עולמם לנושאים הקרובים ללבנו בתחום השקפתנו הציונית, ורצוננו להמשיך וליטול חלק אקטיבי בבנין המדינה ברוח הציונות הדתית בנאמנות לארץ ישראל וההתיישבות בכל חלקיה.

זבולון מתרפק על זכרונות העבר, בהם היו לרשימת המפד"ל כתריסר חברי כנסת ולעניות דעתי, טרם "נפל לו האסימון", והוא טועה ב"קריאת המפה". אם ימשיך לדבוק ולהחזיק בדעה מצומצמת צרת אפקים זו, עתידה (שוב) מפלגה זו לעבור בקושי את אחוז החסימה ולהישאר בשולי העשייה וההשפעה, כפי שעשתה כן בעבר הרחוק. אם הרשימה החדשה לא תשכיל להתנער ולהרחיב שורותיה, ולא תפנה את פניה אל מול הקרובים לה בהשקפת עולמם, תמצא עצמה בשולי ההשפעה והעשייה בעתיד. ואולי דווקא יש מקום לחשוב על פתיחות רבה יותר למען הגשמת רעיונות והכרעות עליהן שאפנו וקיוונו בחזוננו בהגשמה הציונית הלאומית אשר במרכז תפיסת עולמנו.

חיים הרצף

הפועל של מנהל הקהילה

והפעם מאד בקצרה...

אפתח בתודה לציבור שנכח באסיפה, ונתן בי אימון לשנת עבודה נוספת. אקווה שיחד עם הציבור אכן ננצל שנה זו כראוי להתקדמות באתגרים המונחים לפנינו.

אלט - נוי - לנד

פרוייקט הממדים, הנזק הסביבתי שנגרם, החרבת הנוי השכונתי כמעט עד היסוד, השינוי בתרבות הסביבה שהייתה מופנמת בעבר אצל כולנו, וסובלת מכרסום זוחל בעקבות הללו, כל אלו גרמו לתופעות שהתרענו עליהם לא פעם ולא פעמיים, כמו פינות פסולת בניין של חברים הפזורות בשטח, אזורי האשפתונים שהפכו מצבורי אלטע-זאכן, למרות מאמציו של אלי ס., חניות במקומות יצירתיים, ועוד ועוד. על מנת להתמודד עם התופעה הקמנו (איך לא?...?) צוות. מרכזת אותו אתי קימלמן, וחבריו-אליסף, מושילה, חגית רפל, חיים לנדסמן, אלי סימון, ואנוכי. הצוות קיבל תקציב, וקיבל שם: אלט-נוי-לנד = החזרת הנוי (מראה פני הקיבוץ) לקדמותו, כבעבר. הצוות מתוכנן לעבוד כשלושה חודשים, לארגן פינוי כל הפסולת בשטחים הציבוריים, להגדיר חניות ולתחם אותן, לטפל באזורי האשפה, לקדם את פינוי פלסטיק, בטריות, רהיטים, ומכשירי חשמל שהיום מונחים ללא טיפול, לסייע בארגון בפינוי הגזם הביתי ועוד. הצוות סרק את כל אזור המגורים והחינוך וסימן מפגעים לטיפול. לא מן הנמנע שהצוות יבקש מאנשים לטפל בגניקידה (שם כולל למצבורי ג'נק) המונחים סמוך לביתם, כמו כן יפנה להחנות את הרכב במקום המוסדר לכך. בטוחני שנזכה לשיתוף פעולה רחב ומלא, מכל ציבור החברים, כי לכולנו חשוב איך נחיה כאן. זוכרים מה אמר מי שהמציא את השם של הצוות?... "אם תרצו אין זו אגדה".

תן לאצבעות ללכת במקומך

תזכורת לנוהגים ברכב, ונוסעים למקומות שונים. אנא, אם לא מדובר על נסיעה פרטית מאד-רשום את היעד. בשיטוט קל באתר הרכב לחבר יכול כל חבר/ה מבוגרים להסתייע בכך. זה נהנה וזה אינו חסר.

פעוטון אש"ל

אכילה ושתייה כבר מזמן אין שם, למעט משפחות העכברים שחיות שם לא רע. לינה-דווקא יש, הן לאחסון ציוד של כמה אנשים, והן לערמות גרוטאות שאבד עליהם כלת. אנו מנסים להשמיש מבנים לטובת תועלת חברינו. חדר אחד ימשיך לשמש מחסן ציוד של הגיל הרך. שני החדרים האחרים ישמשו לטובת עבודות אומנות של חברים בתוכנו. אשר על כן אני מבקש בכל לשון של בקשה- לכל מי שיש שם ציוד (ולפי איך שזה נראה, אני מניח שיש כאלה שכבר לא זוכרים...) -נא לפנות זאת בתוך שבועיים (שבת כי תבוא). לאחר מכן את מה שישאר נוציא למכירה פומבית במרפסת... מפתח אפשר לקבל מאורי יערי, גילי, מרי סלומון.

שבת שלום

צפר

תרומת דם מצילה חיי אדם

בשבוע שעבר התקיימה בסעד התרמת דם. גם הפעם, כמו בהתרמות הקודמות - התביישתי. שוב הגיעו מספר מועט של תורמים.

קבוץ סעד, המתהדר בקליטת "דם צעיר" ובהכפלה כפולה ומכופלת של אוכלוסיית הצעירים, הצליח לאסוף עשרים מנות דם בלבד!!! למען הסר ספר, חלק לא מבוטל ממנות הדם שהתקבלו, נתרמו על ידי אנשים שהתארחו בקבוץ, ושמחו על ההזדמנות לתרום. אני מצדיע לוותיקי הקבוץ.

בשנים עברו, כאשר דור המייסדים עדיין תרם דם, נאספו בכל התרמה בין ארבעים לחמישים מנות דם. אולי יש לשפר. אולי פרסום על גבי לוח המודעות, בערוץ החרוץ ובשליחת מסרונים אישיים אינו מספיק. בעבר, לקח צוות המרפאה את אחריות אירוח התרמת הדם על עצמו. שתייה חמה וקרה, וכיבוד קל, הוגשו הן לתורמים והן למתרימים. היום, מלבד מועדון ממוזג, אין אירוח, וחבל. את תאריכי ההתרמה ואת השעות, קובע בנק הדם. שום תרוץ ושום סיבה אינם מצדיקים את חוסר ההתייחסות של המסוגלים לתרום ואינם עושים זאת. פעמיים בשנה מגיעה ניידת עד הבית, כל מה שצריך הוא לבוא ולתרום. בנק הדם משווע למנות דם. והיכן אנחנו?

בניה

חנוכת בית הספר החדש בסעד

תושבי סעד מוזמנים לחנוכת בית ספר דע"ת הממוגן בקיבוץ סעד שיתקיים בע"ה ביום שלישי, י' באלול תשע"ב (28.8.12)

בתכנית: קבלת פנים וסיור בביה"ס - משעה 17:15

תפילת מנחה - 17:45

קביעת מזוזות (ע"י אח"מים) - 18:00

טקס וברכות - 18:15

למחרת - ביום רביעי, י"א באלול,

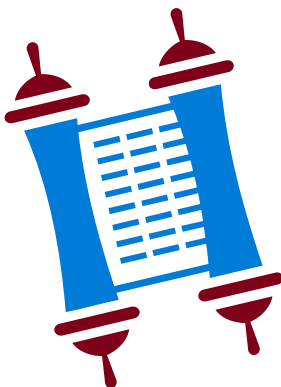
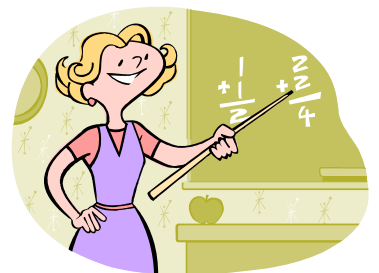
בשעה 8:30 בבוקר -

נוביל בשירה ובריקודים את ספר התורה

מבית הכנסת הגדול בסעד

אל בית המדרש של תלמידי חטיבת הביניים

בביה"ס החדש.

נא לא להגיע ברכבים פרטיים!